

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

ORGANISMUL INTERMEDIAR
REGIONAL PENTRU POSDRU
REGIUNEA BUCUREȘTI-ILFOV

MEDIAFAX

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial
Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013
Investește în oameni !

Titlul proiectului: Jurnalism cetățenesc - Șansa pentru ocupare - JETOP
Axa prioritară 5. „Promovarea măsurilor active de ocupare”
Domeniul major de intervenție 5.1. „Dezvoltarea și implementarea măsurilor active de ocupare”
Nr. de identificare al contractului: POSDRU/106/5.1/G/75858

**PROIECT DE ÎNCHEIERE A PROGRAMULUI DE FORMARE
PROFESIONALĂ (INIȚIERE) ÎN OCUPAȚIA DE REPORTER
COD COR 245114**

Comentariu : Între Dumnezeu și neamul meu

Formator: Gabriela Ralea

Cursant: Udeanu Florentina

Grupa 9

Perioada cursului: 7 - 12 noiembrie 2011

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

ORGANISMUL INTEREDIAR
REGIONAL PENTRU POS DRU
REGIUNEA BUCUREȘTI-ILFOV

MEDIAFAX

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial
Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013
Investește în oameni !

Între Dumnezeu și neamul meu

Ne ducem viața frânt ca într-un tablou de Picasso. Dar dacă acolo geometria e sigură și culorile sunt vii, neamul meu se mișcă axiomatic pe un fond tern, cenușiu. Un singur segment de dreaptă viu și stabil ne leagă de speranță: poarta Bisericii unde batem cu credința că Dumnezeu e singurul care nu ne condiționează ființarea. Biserica este singurul loc unde uităm pentru un timp de șomaj, deficit bugetar, pensii și salarii tăiate. Atât ne oferă, timid, Biserica, un moment de uitare și de relaxare narcotică în mâinile primitoare ale Tatălui.

Privită ca o speranță și un factor de stabilitate, Biserica ar trebui să-și facă simțită prezența activ în viața comunității și nu invers. Ar trebui să dea un sens geometriei noastre existențiale prin implicarea în activitățile sociale, cum ar fi: cămine de bătrâni, grădinițe, spații special amenajate pentru femei aflate în dificultate sau pentru oamenii străzii.

Se spune la nivel declarativ că aceste acțiuni există, că se simt, dar impactul lor este tăcut și insuficient în raport cu veniturile pe care BOR le declară de la an la an. Deși reprezentanții BOR susțin că datorită statutului juridic al cultelor ca unități de drept privat, dar de utilitate publică, acestea dezvoltă multe activități sociale, astfel încât scutirea de impozite este o necesitate, intervine o întrebare simplă. Necesitate pentru cine? Cine beneficiază de fondurile mari pe care BOR le are la dispoziție?

Potrivit Codului fiscal, BOR este scutită de la plata impozitului pe profit, de plata accizelor pentru produse energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire; numai în 2010 bugetul Patriarhiei a fost suplimentat cu 5 milioane de euro în condițiile în care Guvernul desființează spitale, nu avem cămine de bătrâni decente, iar aspirina e un lux.

Terenuri de la stat, buget, fonduri publice pentru diverse construcții, iată numai câteva dintre avantajele pe care Biserica le are în raport cu cei care se îndreaptă umil, încovoiați de grija zilei de mâine, către ea.

Un exemplu ar fi biserica Șerban Vodă din sectorul 4 al capitalei care a beneficiat de fonduri de la primărie, modeste de altfel, pentru visul său de a înălța un cămin de bătrâni. A avut de-ajuns doar pentru fundație. Acum caută fonduri europene pentru a-și duce visul social până la capăt. Până și preoții trăiesc din vise, cei care măcar au dorința onestă de a se implica. Și nu este singurul exemplu, căci BOR a cerut înființarea mai multor cămine de bătrâni în cadrul parohiilor fără însă a le sprijini în niciun fel, deși dispune de fondurile necesare. BOR doar pretinde implicarea parohiilor în viața comunității, dar îi lasă pe preoți să viseze și să caute singuri resursele financiare.

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI
MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI
ȘI PROTECȚIEI SOCIALE
AMPOSDRU

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

ORGANISMUL INTEREDIAR
REGIONAL PENTRU POS DRU
REGIUNEA BUCUREȘTI-ILFOV

MEDIAFAX

Proiect cofinanțat din Fondul Social European prin Programul Operațional Sectorial
Dezvoltarea Resurselor Umane 2007-2013
Investește în oameni !

Neașteptând niciun sprijin de la BOR, tot mai multe biserici și mănăstiri doresc să acceseze fonduri europene pentru terminarea unor lucrări de amenajare, cămine sau extindere, un exemplu fiind mănăstirea Radu Vodă din București care a și depus un astfel de proiect.

Ne vedem puși în fața unei dileme care ne consumă în trăiri contrare. Ce putem alege între Dumnezeu și neamul nostru? Pe de o parte, ne simțim solidari cu durerea mocnită a bătrânilor, cu tristețea vlăguită a tinerilor și copiilor așteptând cuminte, plini de încredere, cuvântul bun al vreunui preot și, pe de cealaltă parte, Dumnezeuul căruia ne rugăm ca ideea de bine să ne aducă tuturor pace în sufletele pustiite.

Ceea ce ne dorim să se întâmple, la modul firesc și într-un chip fericit, este ca Biserica să ne vindece și să se implice activ în viața noastră și nu invers. Ea să fie cea care vine spre noi să ne întindă mâna și nu noi să ne întindem să umplem cutia milei. Căci ce poate fi mai disonant decât frumusețea și robustețea turlor noi, vitalitatea icoanelor murale și umila noastră sărăcie în care, uneori, nu mai găsim bani nici pentru o pâine.

Ne dorim ca Biserica să răspundă așteptărilor noastre, întemeiate de altfel, de a fi, la modul propriu, o treaptă spre mîntuire.

Se spune că de la oameni mai puțin, iar de la Dumnezeu mai mult. Tocmai acest "mult" de care dispune BOR ne preocupă și din care ar putea să suplinească ceea ce statul este incapabil să ofere: sprijin social pentru categoriile cele mai defavorizate. Acolo unde statul are incapacitatea de a interveni socialmente necesar, acolo Biserica s-ar putea impune ca pilon de stabilitate căci încrederea în ea, conform ultimelor sondaje de opinie, este încă neștirbită. De ce este neștirbită? Pentru că rămâne ultima rețută în calea disperării, neputinței, frângerii limitelor și așa fragile.

Tot ceea ce cerem, și cerem atât de puțin și de firesc, este ca Biserica să vină în întâmpinarea nevoilor noastre, durerilor noastre, neputințelor noastre. E un strigăt de ajutor căci numai Dumnezeu nu ne-a dezamăgit până acum. Dacă viața noastră e inertă în contextul social, singura culoare vie și profundă rămâne albastrul de Voroneț ca o garanție a faptului că într-o zi, într-un anumit moment al vieții noastre vom gusta din fericirea libertății depline, acolo unde nici griji nu sunt și nici tristețe.

Între Dumnezeu și neamul meu aș vrea să întind un arc de cerc în care să prind și să surprind blîndețea și puțința preotului. Doar atât...